

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΤΡΙΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 28

Αυτές οι παράξενες ταινίες του Αρτούρο Ριπστάιν από το Μεξικό χρειάζονται προσοχή. Γιατί δεν ανήκουν σε κανένα γνωστό κινηματογραφικό πρότυπο αισθητικής. Ο απροετοίμαστος θεατής μπορεί να σοκαριστεί στην πρώτη επαφή. Οι ήρωές του είναι άνθρωποι, που βρίσκονται σε συνθήκες

ή καταστάσεις, που τους κάνουν να χάνουν την "ανθρωπιά" τους. Καμιά φορά, σ' έναν τέτοιο τρομακτικό βαθμό, που καταντάνε κωμικοί. Αλλοπρόσαλοι, αμφιδυμικοί, βίαιοι, βρώμικοι και κακοί: Τρομακτικοί. Αλλά και αδύναμοι, ανόητοι, αφελείς: Κωμικοί. Παθιασμένοι, απροκάλυπτοι, ερωτικοί: Δίχως όρια. Σαν υπάρξεις γυμνές. Αποκαλυπτικές της ανάποδης μεριάς της ανθρωπίνης φύσης. Προσοχή. Φυλάξου από αυτή τη γλύκα και την ωμότητα των πραγμάτων, όταν χτυπούν τα τύμπανα της Καλάντα. Δεν είναι μόνο ζήτημα αισθητικής. Είναι κάτι παραπάνω.

Σωτήρης Ζήκος

ΝΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κρυοπαγήματα (Brent van frost)

του Κνουτ Έρικ Γιένσεν (Νορβηγία, 1997)

ρωτας και κατασκοπεία στην αρκτική Νορβηγική μεθόριο και τα γύρω εξωτικά ρωσικά τοπία. Πάθος κι εφιάλτης στο μεταίχμιο του ρεαλισμού και του σουρεαλισμού από το μεγαλύτερο λυρικό ποιητή των εικόνων της Νορβηγίας.

Αυτή είναι η ιστορία ενός άντρα, του Σιμόν, που βίωσε μια τραυματική παιδική ηλικία στοιχειωμένη από ψιθύρους. Βρισκόμαστε στην περσόνα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Αμερικανοί και Ρώσοι κάνουν έντονη την παρουσία τους στο αριόριο Βορειονορβηγικό τοπίο. Από τους δύο κάποιος πρέπει να είναι πιο καλός από τον άλλον. Ο Σιμόν διαλέγει τους Ρώσους παρτιζάνους. Μετά τον πόλεμο αναθερμαίνει τις σχέ-

σεις του με τους Σοβιετικούς, αυτή τη φορά ως πράκτορά τους. Οι Ρώσοι τον θεωρούν ήρωα όμως πίσω στην πατρίδα του η διπλή ζωή του βαραίνει στις σχέσεις του με την οικογένεια του και κυρίως με την αγαπημένη του Λίλιαν. Ο εσωτερικός του αγώνας του Σιμόν για να συμφιλιωθεί με την κοινότητα του, θα βρει αντί-

σταση στις συνεχείς αλλαγές των πολιτικών συμμαχιών της Νορβηγίας.

Περισσότερο κι από μια ιστορία αγάπης στα χρόνια των μεγάλων πολιτικών ζυμώσεων, η ταινία του Γιένσεν είναι μια εξιστόρηση της πρόσφατης Νορβηγικής ιστορίας και της επιρροής που άσκησε στους πολίτες της. Διαφορετικές πολιτικές περιόδους ζωντανεύουν ρεαλιστικά στην οδόνη μέσα από την ντοκυμαντερίστικη φωτογραφία του βετεράνου Σβάν Κρόβελ. Εξαιρετική η "ρεπορταζιακή" δουλειά του Αλφ Γιάκομπσεν, σεναριογράφου της ταινίας αλλά και βετεράνου της ερευνητικής δημοσιογραφίας στη Νορβηγία, με πάνω από 30 χρόνια στο επάγγελμα. Για το "παράδοξο" της συνεργασίας τους, ο Γιένσεν εξηγεί:

"Ο Αλφ είναι άνθρωπος των αισθημάτων και με πολλούς τρόπους εγώ αισθάνομαι δημοσιογράφος".

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

No budget story

του Ρένου Χαραλαμπίδη

πρώτη μεγάλου μήκους ταινία για το νεαρό ηθοποιό Ρένο Χαραλαμπίδη, που ξεκίνησε ως μια σπουδή πάνω στο *In The soup* του Αλεξάντερ Ρόκγουελ και εξελίχθηκε... σ' ένα ανάλαφρο παραμύθι γύρω από γλυκό πανικό που κυριεύει κάθε αρχαίο κινηματογραφιστή. Θέμα της είναι η επεισοδιακή συνάντηση ενός νέου, φιλόδοξου πλην απογοητευμένου σκηνοθέτη κι ενός πρώην παραγωγού κορνό. Στόχος τους να φτιάξουν μαζί μια ιστορία αγάπης, με μόνο τολμηρό στοιχείο της ένα... φιλή! Οι προαναφερθείς αναφορές της ταινίας στις ανεξάρτητες αμερικανικές παραγωγές δε συνιστούν παρά ένα αμήχανο ερωτικό γράμμα στον ανεξάρτητο αμερικάνικο κινηματογράφο, όπως χαρακτηρίστικά αναφέρει ο δημιουργός της. Φιλοδοξία της είναι να προσαρμόσει στα

του κόστους της, αλλά κυρίως γιατί επιδιώκει να αντιπαραθέσει στους αυστηρούς κινηματογραφικούς κανόνες... αυτή την ελαφρότητα και φρεσκάδα που συναντάμε στις αυτόματες φωτογραφίες...

Β.Π.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Στο Δρόμο για το Νιλ από την Αυστραλία και το ντοκιμαντέρ Σκουριασμένες Εικόνες οι άλλες δύο ταινίες του διεθνούς και ελληνικού Διαγωνιστικού. Η Γουίλα Ο' Νηλ και η Σοφία Παπαχρήστου μιλούν για τις ταινίες τους

4 Ταινίες για διαφορετικά γούστα στους Νέους Ορίζοντες και το ποτάμι της λιπής αφήγησης του ταϊβανέζου Tsai Ming Liang

5 Ο καιρός των τσιγγάνων του αλγερινού Tony Gatlif

6 Η κινηματογραφική οικογένεια του Αρτούρο Ριπστάιν και ο Ιβάν Πάσερ που μιλάει για τον Τσέικο κινηματογράφο

7 Ο Τούρκος σκηνοθέτης Omer Kanur, που έχει σήμερα την τιμητική του στις Ματιές στα Βαλκάνια, μιλάει στο Πρώτο Πλάνο

"Είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε εκπλήξεις. Αυτή είναι η περιπέτεια ενός Φεστιβάλ."

Ιβάν Πάσερ, Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

να μας (απο)δείξει ότι είναι δεμένος (με την κυριολεκτική έννοια! ήταν πράγματι δεμένος) και ανειλημμένες υποχρεώσεις δεν του επέτρεψαν να έρθει αυτοπροσώπως.

■ Η διερμηνεία ήταν φυσικά παρούσα και στην ισπανική γλώσσα. Το team της ημέρας στελέχωσαν η Κατερίνα, η Μαρία και ο Μάρκος. Και ποιος ομιλητής τους παιδεύε λίγο μέχρι σήμερα κατά τη μεταφράση (αυθόρμητου λόγου εννοείται;) Ο Βενιζέλος! Βγάλτε τα συμπεράσματα σας.

■ Η ζωή συνεχίζεται με τις υπόλοιπες ταινίες του διαγωνιστικού, τις υπόλοιπες συνεντεύξεις τύπου, σκηνοθέτες, ηθοποιούς και λοιπούς

ανθρώπους του κινηματογράφου να συχνάζουν στην ακτίνα περιωπής του φεστιβάλ δηλαδή όπως είπαμε στο αρχιτεκτονικό τόξο Ηλέκτρα Παλλάς-θερμκήπιο-Ολύμπιον.

■ Τώρα που το σκέφτομαι, αυτόν το Ρένο Χαραλαμπίδη από την αρχή του φεστιβάλ όλο μπροστά μου τον έβλεπα μέχρι που σήμερα τον είδα και σε δράση. Διότι στις 3μ. πραγματοποιήθηκε στο Ολύμπιον φορουμ κινηματογραφιστών για το ψηφιακό βίντεο (όπου συμμετείχε και ο εν λόγω ηθοποιός όπως και ο διευθυντής φωτογραφίας Γιώργος Αρβανίτης και άλλοι άμεσα ενδιαφερόμενοι). Δεν έμεινα παραπάνω όταν το θέμα πήρε καθαρά επαγγελματικό χαρακτήρα αλλά ο Νίκος Γιαννόπουλος μου είπε αργότερα ότι άντεξε ως συντονιστής της τριώρης συζήτησης.

■ Σαν να μην έφτανε που ανεβοκατέβαινα για να μάθω νεότερα από το μέτωπο (πως αλλιώς θα είμαι πανταχού παρούσα και τα πάντα πληρούσα;) κάποια στιγμή το Ηλέκτρα έμεινε με ένα σασνέρ. Αυτό βέβαια δεν είναι απλώς καταστροφή, είναι συμφορά. Ετσι έτυχε να γνωρίσω και τον τεχνικό που εκείνη την ώρα είχε φέρει το σασνέρ στα ίσα του και έμπαινε...από το παράθυρο.

■ Όσοι δεν δίνουν να χάσουν πάρτυ και ξενύχτια -που δεν λείπουν από το φεστιβάλ (αυτό έλειπε!) - η Παράλλαξη μας σας καλεί στο πάρτυ της στα πλαίσια του φεστιβάλ την Τετάρτη στις 26 που λέτε; στην Κεντρική Στοά. Να δούμε πού θα χωρέσουν όλοι αυτοί που προσκλήθηκαν...

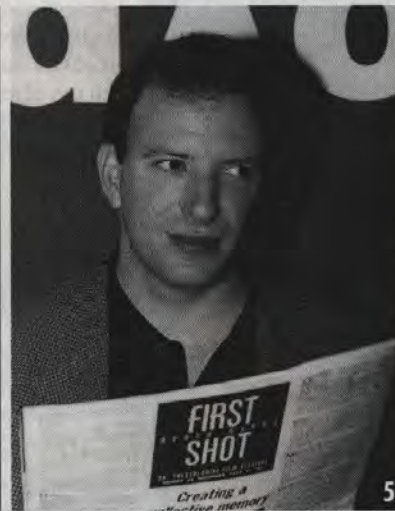
■ Ποιος δεν θυμάται το Κανόνι και το Απδόνι; Και όμως πολλοί -μα πάρα πολλοί- δέλησαν να φρεσκάρουν τη μνήμη τους στην προβολή ταινίας στο "Ολύμπιον" στα πλαίσια του εορτασμού των 100 χρόνων της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Προλόγισε ο πρόεδρος της ΕΕΘΣ Κώστας Ασημακόπουλος και παρών ήταν επίσης ο Γιώργος Καμπανέλης.

■ Ένας από τους πολύ παλιούς φεστιβαλικούς είναι εδώ και έντεκα χρόνια ο Μιχάλης. Ο Μιχάλης έχει πάντα την ευθύνη της κύριας σίθουσας του φεστιβάλ που από δω και στο εξής είναι το Ολύμπιον. Τα δύο τελευταία χρόνια έρχεται ειδικά από

Γεια και χαρά σας

■ Τι μέρα κι η σημερινή! Αρχισαν να εκδηλώνονται τα πρώτα συμπτώματα κούρασης. Φυσικά πρόκειται για καταστάσεις που οφείλει κανείς να αντιμετωπίσει με χιούμορ. Ο Ripstein για παράδειγμα, μπορεί να μην κατάφερε να έρθει στο φεστιβάλ - που τον τιμά ιδιαίτερα φετός με την προβολή πολλών ταινιών του - αλλά ήρθε η σύζυγος, σεναριογράφος και στενή συνεργάτης του Paz Alicia Garciadiego και μίλησε για τον ίδιο και το έργο του. Ο ίδιος απνύθηκε θερμό χαιρετισμό εξ αποστάσεως με τη δύναμη της εικόνας (i.e. βίντεο) για

Οι διχασμένοι: party ή cybiria

1. Τι είναι αυτό; Εφημερίδα; Περιοδικό; Χασαπόχαρτο;

2. Don't shoot the First Shot! Please!

3. Σας παρακαλώ, δημοσιεύστε και μια δική μου φωτογραφία! Να έχετε και κάτι ωραίο!

4. Η ποικιλία της ύλης... δε το συζητώ. Το δε layout... Καταπληκτικό!

5. Πολλά έχουν δα τα μάτια μου, σε πολλά Φεστιβάλ, αλλά τέτοιο Πρώτο Πλάνο, ποτέ.

6. Μακάρι να μπορούσαμε να το διαβάσουμε κι εμείς! Αλλά πού μάτια!

■ Ο κ. Magnet ποιος άλλης, της Θεσσαλονικιώτικης Magnet με ξενάγησε στο site του φεστιβάλ στον κυβερνοχώρο σε έναν από τους υπολογιστές που είναι στη διάθεση του κάθε ενδιαφερόμενου που θα ήθελε cyber πληροφορίες. Kewl, και στο μέλλον virtually! (www.magnet.gr/filmfestival)

την Κύπρο όπου έχει εγκατασταθεί μόνιμα πλέον για να δώσει το στίγμα του σε έναν χώρο που αγαπάει με πολύ μεράκι: τον κινηματογράφο.

■ Τελικά, λίγο-λίγο οι ξένοι προσκεκλημένοι την κάνουν την έκπληξη τους. Ο Claude Chabrol και πόλι βρέθηκε στο Εγνατία όπου συνεχίζεται το αφιέρωμα στο έργο του και προλόγησε την ταινία του (υπέγραψε και το βιβλίο του Σωτήρη που αμέσως το έκρυψε για λόγους ασφαλείας -είναι σαμπρολικός φαίνεται!). Να μην σας πω για τον σκηνοθέτη-ηλάνητα που σας έλεγα εκθές; Ο Τζονθαν Νόσιτερ συζήτησε με το κοινό του στα ελληνικά. Τι πιο φυσικό αφού έχει μείνει στην Ελλάδα (και ποιος ξέρει που αλλού!).

■ Ακούσατε ακούσατε! αισιδοξα τα νέα από τις εισπράξεις φέτος στο φεστιβάλ κατά το πρώτο διήμερο. Αύξηση των θεατών άρα αύξηση στις εισπράξεις και για να συνεχίσουμε αυτό το λογικό συλλογισμό (!) παρόλο που δεν παίζονται "μεγάλες ταινίες", οι σίθουσες γεμίζουν. Μέχρι στιγμής προβολές με μονοψήφιο αριθμό θεατών δε σημειώθηκαν. Αντίθετα, οι γκρίνιες στις ουρές, οι δυσκολίες των παιδιών να ρυθμίσουν την κατάσταση και να τους ευχαριστήσουν όλους είναι γνωστά φαινόμενα. Βοηθήστε όμως και εσείς λίγο. Μην ενθαρρύνουμε τραηγμένες καταστάσεις.

■ Και για να σας ξεπροβοδίσω, ο ορίζοντας δείχνει να καθάρισε με το αεράκι που φύσηξε στους Νέους Ορίζοντες μια και ο Αμπάς Κιροστάμι καταφτάνει στη Θεσσαλονίκη και θα δώσει συνέντεξη τύπου την Τετάρτη στη 1 μ.μ. Είπα εγώ τίποτε;

■ Λοιπόν, τυπώνω και γίνομαι καπνός για το πάρτυ των δημοσιογράφων στη De facto (και είμαι πάλι με άδαιο στομάχι, μα δεν υπάρχει πρόνοια για πενινασμένους δημοσιογράφους; αν πάθω κάτι εν ώρα εργασίας θα με καλύψει το φεστιβάλ;

Σήμερα δεν μίλησα για το γιο μου.
Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

LJUBIC Vesna
Film Director

BRANCO Paulo
Producer

OLIVEIRA Manoel de
Film Director

WADIMOFF Nicolas
Film Director

OTT Eberhard
Acquisitions

QUINTE Mirjam
Film Director

ROSSI Umberto
Film Critic

JEON Jay
Fest Director

BAUZE Irida
Journalist

KRATA Vaiva
Delegate

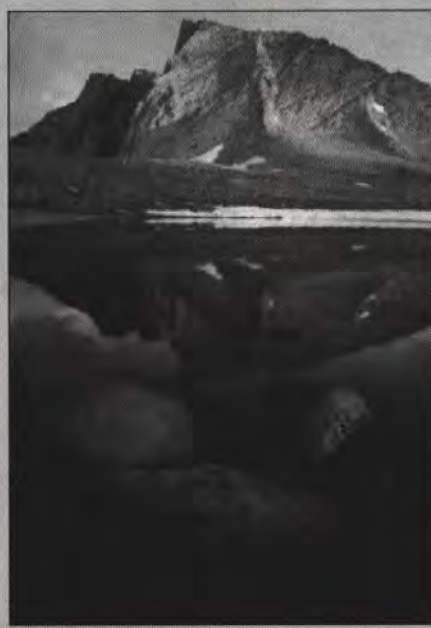
BRISSON Alphonse
Delegate

DANQUART Pepe
Film Director

BRUNETTE Peter
Film Critic

JELINCIC Karmen
Film Director

MORRIS Errol
Film Director

Ειδική Προβολή

OLYMPION II, Τετάρτη 26/11, ώρα 15.00

Ήπειρος, Αρχέγονος Ελλάς

ντοκμαντέρ της Μαρίας Χατζημηκάλη-Παπαλιού

Από το μυθικό κατακλυσμό του Δευκαλίωνα, ως τις εκστρατείες του Πύρρου, και από το Δεσποτάτο της Ηπείρου ως την Τουρκοκρατία και την Απελευθέρωση του 1913, τα πέντε ημίωρα επεισόδια της σειράς ξετυλίγουν την ιστορική πορεία της Ηπείρου σε ολόκληρο το γεωγραφικό της πλάτος, από τον Ωρικό και την Εγνατία ως την Άρτα και τον Αμβρακικό. Ένα οδοιπορικό στο χώρο και στο χρόνο με οδηγό τα κείμενα των αρχαίων ελλήνων, λατίνων, βυζαντινών και νεότερων συγγραφέων.

Τα γυρίσματα της σειράς έγιναν σε πολλές περιοχές της Αλβανίας και της Ελλάδας.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Στο δρόμο για το Νιλ (Road to Nhill)

της Σου Μπρουκς (Αυστραλία, 1997)

Μια άκρως ενδιαφέρουσα ταινία για το απόλυτο τίποτα ή ένα τυχαία αστείο φιλμ; Η απάντηση βρίσκεται στο δρόμο για το Νιλ. Μια μονόκωπη επαρχιακή πόλη αγροτών και χοιροτρόφων που ζει σε συνθήκες διακοπής ρεύματος. Οι κάτοικοι βαριούνται να μιλήσουν, κινούνται σαν τους έχεις βάλει στο slow motion και είναι ευγενικοί σε βαθμό κακουργήματος. Μια πόλη σεληνιακό τοπίο που απορείς με τους πόσους πυροσβέ-

στες, πόσους αστυνομικούς και πόσα ασθενοφόρα διαθέτει. Λες και ξαφνικά θα τους βρει ο κατακλυσμός του Νώε. Και να που τους βρίσκει. Όχι ακριβώς ο Νώε αλλά μια κακιά στροφή... στο δρόμο για το Νιλ. Έτσι αρχίζει η δράση αυτού του φιλμ από την Αυστραλία. Δώδεκα "μεσήλικες" παίκτριες της μπάλας, κάτι ανάμεσα σε "χρυσά κορίτσια" και "σούπερ γιαγιάδες" επιστρέφουν στο σπίτι μετά από ένα τουρνουά. Με τρία αυτοκίνητα. Ένα δεν φτάνει ποτέ στο Νιλ. Είναι αυτό που σκόνηται στη στροφή. Ποιες από τις δώδεκα βρίσκονται μέσα; Κανείς δεν γνωρίζει. Μέχρι τα σωστικά συνεργεία να φτάσουν στον τόπο του ατυχήματος, εμείς παρακολουθούμε τις τέσσερις γυναίκες να κρέμονται ανάποδα στο ντελαπαρισμένο αυτοκίνητο, σαν σε συνθήκες έλλειψης βαρύτητας και το απόλυτο χάος να καταδυναστεύει τη βαθιά νυκτωμένη κοινωνία του Νιλ. Στο δρόμο για το Νιλ καταρχήν γελάς. Όχι με χονδροκομμένα λεκτικά αστεία αλλά με κυρίως με τα οπτικά γκαγκς, το υπαινικτικό του χιούμορ, και τις αποσβολωμένες φάτσες των ηθοποιών του.

Τζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Σκουριασμένες Εικόνες

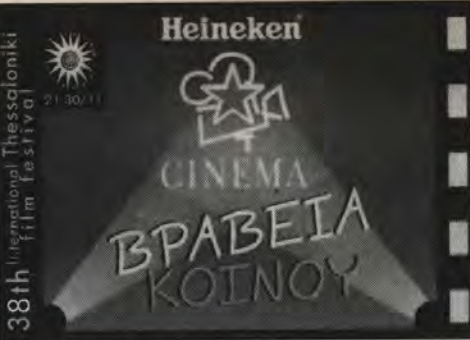
ντοκιμαντέρ του Γιάννη Κατσάμπουλα

Βοηθός παραγωγής και σκηνοθεσίας σε τηλεοπτικές σειρές, ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους, ο Γιάννης Κατσάμπουλας εργάζεται από το 1990 ως μοντέρ, ενώ το 1993 σκηνοθετεί τη μικρού μήκους ταινία του Ο Ανθρωπάκος. Με τις Σκουριασμένες Εικόνες του υπογράφει ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ για το μεγαλείο και την τραγωδία του μεταλλευτικού Λαυρίου. Το Λαύριο είναι μια πόλη δισυπόστατη, δικασμένη ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι. Κάτω από το φωτεινό επίγειο Λαύριο υπάρχει σκαμμένη μια άλλη αφανής σκοτεινή πόλη, τα 2000 χιλιόμετρα υπόγειων αρχαίων και νεότερων μεταλλευτικών στοών που απλώνονται στο υπέδαφος της ευρύτερης περιοχής. Εκεί βαθιά στα έγκατα της γης δη-

μιουργούνται τα πανέμορφα ορυκτά της Λαυρεωτικής γης, τρίτης στον κόσμο περιοχής σε ποικιλία ορυκτών. Σ' αυτό το απόκοσμο τοπίο τοποθετεί ο Γιάννης Κατσάμπουλας τους ήρωές του: ένας ποιητής μανιώδης συλλέκτης ορυκτών αναζητεί "μεταλλεία" για να πλουτίσει τη συλλογή του ορυκτολογικού Μουσείου του Λαυρίου. Ο δεύτερος πρωταγωνιστής, ένας νεαρός φοιτητής του Πολυτεχνείου που έρχεται στην πόλη για να δουλέψει στην απόκατάσταση του αρχείου της πρώην Γαλλικής Εταιρίας του Λαυρίου (σήμερα είναι διατηρητέο μνημείο και διαμορφώνεται από το Πολυτεχνείο σε τεχνολογικό πάρκο), κινείται στο φως, στο επίγειο Λαύριο. Στα 62 λεπτά που διαρκεί το φιλμ παρακολουθούμε τις επικίνδυνες καταβάσεις του ποιητή, ακούγοντας ταυτόχρονα αποσπάσματα ποιημάτων από την ποιητική του συλλογή Στους Λειμώνες των Ορυχείων και συνάμα ανακαλύπτουμε τη νεότερη ιστορία του Λαυρίου, μέσα από παλιά έγγραφα και φωτογραφίες, καθώς και από τις ατέλειωτες περιπλανήσεις του φοιτητή.

Β.Π.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η κάτω βόλτα	4,134	4,298	4,243
2. Η συλλέκτρια	3,547	3,375	3,459
3. Εικοσιτέσσερα επτά	4,389	4,371	4,380
4. Γυμνόστηδες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους	4,178		
5. Στο δρόμο για το Νιλ			
6. Κρουπαγήματα			
7. Πράσινο Ψάρι			
8. Καμιά συμπάθεια για το διάβολο			
9. Τούμπες μέσα σε φέρετρο			
10. Χαμένες νύχτες			
11. Κουρασμένοι ταξιδιώτες			
12. Παρέα με άνδρες			
13. Χειμερία Νάρκη			
14. Ένας αδερφός			

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η Επανάσταση της Σιωπής	4,023	4,404	4,165
2. Πες πως μ' αγαπάς	3,121	3,121	3,121
3. Τα χρυσά μύλα των Εσπερίδων	4,624	4,104	4,445
4. Ο κύριος με τα γκρί	4,061		
5. Σκουριασμένες εικόνες			
6. No budget story			
7. Λάριο θα ξέρουμε, dharm blue hums			
8. Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων			
9. Το σθώ σώμα			
10. Mirzapshim, Καλή αντάμωση			
11. Σνασός - Τοπογραφία της μνήμης			
12. Βασιλική			

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Μια παρέα φίλων μαζεύονται τα σαββατοκύριακα και κάνουν για το κέφι τους μια ταινία που παίρνει θαυμάσιες κριτικές. Μιλήστε μας για την διαδικασία παραγωγής... Ξεκινήσαμε το 1995 να κάνουμε ένα μικρού μήκους φιλμάκι σε βίντεο για να περάσουμε καλά... Τα πράγματα ήταν τόσο χαλαρά που κάποιες στιγμές δεν καταλαβαίναμε ότι γυρίζαμε ταινία... Ξαφνικά μπήκαν στην παρέα και κάποιοι άνθρωποι της τηλεόρασης και ξαφνικά βρεθήκαμε να δουλεύουμε 41 επεισόδια για μια τηλεοπτική σειρά. Από την τηλεόραση και το κρατικό ινστιτούτο κινηματογραφίας πήραμε αργότερα τα χρήματα για να μεταφέρουμε την ιστορία από το βίντεο σε φιλμ. Η όλη περιπέτεια κράτησε δύο χρόνια. Γυρίζαμε μία με δύο μέρες τη βδομάδα...το μεγαλύτερο σε διάρκεια γύρισμα ήταν αυτό που έγινε στη Νέα Γουινέα και κράτησε οκτώ μήνες...Το σενάριο γραφόταν ενώ πίναμε καφέ και πέντε λεπτά πριν αρχίσει το γύρισμα... Στη διάρκεια μάλιστα των δύο αυτών χρόνων πήραμε ένα ρεπό επτά μηνών για να εκπαιδεύσουμε τον διευθυντή φωτογραφίας της ταινίας πως να δουλεύει σε φιλμ αφού μέχρι τότε δούλευε μόνο σε βίντεο...κανένας

ΓΟΥΙΛΑ Ο' ΝΗΛ

μας δεν έβγαλε χρήματα, η αμοιβή μας ήταν ο ενθουσιασμός και μόνο
Δουλέψατε στο Ένας άγγελος το τραπέζι μου της Τζέιν Κάμπιον. Στην αρχή της ταινίας, η παρέα βρίσκεται σε μια παραλία και αναρωτιέται αν εδώ γυρίστηκε το Πιάνο. Ήταν τυχαία η αναφορά;
Την περίοδο που γυρίζαμε την ταινία, το Πιάνο έβγαине στους κινηματογράφους όλου του κόσμου. Η περίφημη παραλία είχε γίνει τουριστικό αξιοθέατο, άνθρωποι από παντού έρχονταν ενθουσιασμένοι να δουν το τοπίο που αποτέλεσε το φυσικό ντεκόρ για την ταινία της Κάμπιον. Έτσι είναι κάτι σαν αστείο η αναφορά αυτή...
Πως είναι η κατάσταση σήμερα στο σινεμά της Νέας Ζηλανδίας;
Πριν από είκοσι χρόνια, όλη η κινηματογραφική βιομηχανία της Νέας Ζηλανδίας ήταν οκτώ άνθρωποι. Σήμερα υπάρχουν χιλιάδες, γίνονται πολλά φιλμ, σκηνοθέτες απ' όλο τον κόσμο έρχονται εδώ για να "εκμεταλλευτούν" το ταλέντο των συνεργείων της Νέας Ζηλανδίας. Στα καλά στοιχεία του σινεμά μας θα ανέφερα μια διαστροφική αίσθηση του χιούμορ, οι μαύρες κωμωδίες για παράδειγμα είναι κάτι στο οποίο είμαστε πολύ καλοί, έχουμε καλή φαντασία, αν και τελευταία αναπτύσσουμε μια προσήλωση στο στυλ. Έχουμε επίσης μια πολύ υγιή τηλεοπτική βιομηχανία. Σε γενικές γραμμές συμβαίνουν πολλά διαφορετικά πράγματα...Ο Πίτερ Τζάκσον και ο Λη Ταμαχόρι είναι ένα παράδειγμα αυτών των αντίθετων προσεγγίσεων του κινηματογράφου της Νέας Ζηλανδίας, πέρα από την Τζέιν Κάμπιον.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Πολλές γυναίκες συνάδελφοί σας έχουν κατά καιρούς επισημάνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει μια γυναίκα σκηνοθέτης. Ποιά είναι η δική σας άποψη;
Σίγουρα σαν γυναίκα σε όλους τους χώρους αντιμετωπίζεις κάποιο πρόβλημα... Εγώ ξεκίνησα ως δικηγόρος, εκεί να δείτε που φτάνει ο ρατσισμός προς τις γυναίκες... Παρ' όλα αυτά όταν έχεις ένα συνεργείο τόσο αγαπημένο και τόσο προστατευτικό, αυτό το αίσθημα μειονεξίας το ξεπερνάς. Εμένα προσωπικά σ' αυτόν τον χώρο δεν μ' έχει επηρεάσει η οποιαδήποτε αρνητική διάθεση, ούτε έχω μέχρι στιγμής νιώσει αποκλεισμένη. Δεν ξέρω για τις άλλες συνάδελφους μου, πάντως άρνηση δε συνάντησα. Ίσα-ίσα...
Παρατηρήσαμε ότι δίνετε πολύ χώρο στους συνεργάτες σας, τόσο στους ηθοποιούς όσο και στους υπόλοιπους συντελεστές. Η απουσία συγκεντρωτισμού είναι ίσως προνομικός χώρος της ανεξάρτητης παραγωγής;
Δεν ξέρω γιατί δεν έχω δουλέψει ποτέ αλλιώς. Δεν μπορώ να δουλέψω αλλιώς. Νομίζω ότι ένας εξυπνος σκηνοθέτης δανείζεται, διαχειρίζεται, υπαρπάζει από τους συνεργάτες του το καλύτερο κομμάτι του εαυτού τους, κι επειδή όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν να προσφέρουν κάτι πολύ σημαντικό, γι' αυτό τους διάλεξα κιόλας. Θα ήμουν χαζή να μην το εκμεταλλευτώ αυτό. Αν τους αρπάξεις όμως από το λαιμό, τους καταπιέξεις, δεν τους α-

φήνεις να ζήσουν κι αυτοί το όνειρο -γιατί ζούμε κοινό όνειρο με τον κινηματογράφο- αν λοιπόν δεν επιτρέψεις να ζήσει το δικό τους όνειρο ή να διαμορφώσει μια "κατάσταση", τότε έχεις χάσει... Η πολυμορφία είναι που φέρνει το ενδιαφέρον. Ο κινηματογράφος δεν είναι έργο ενός μόνο ανθρώπου. Είναι σύμπτωση πολλών ανθρώπων. Μ' ενδιαφέρουν όλοι αυτοί που έχουν να πουν κάτι διαφορετικό. Όλες αυτές οι ιδέες. Όταν έγραφα το σενάριο έπαιρνα τις γνώμες πολλών φίλων... άκουγα το ένα ή το άλλο, κράταγα σημειώσεις...
Η επιλογή σας να κάνετε κωμωδία πώς δικαιολογείται;
Η προηγούμενη ταινία μου που ήταν μικρού μήκους ήταν εικαστική. Δεν είχε καμία σχέση μ' αυτήν. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί δεν περίμεναν να κάνω κωμωδία. Αυτά τα πράγματα όμως δεν είναι προκατασκευασμένα. Έρχονται από μόνα τους...
Κρίνοντας από το Πρελούδιο για Βιολοντσέλο, η σπουδαστική μικρού μήκους ταινία σας που βραβεύτηκε στο φεστιβάλ της Δράμας, διακρίνουμε μια ειδική αφοσίωση στο εικαστικό μέρος. Γιατί εμμένετε τόσο στο σκηνοτικό περίγυρο;
Εγώ ξεκίνησα να ασχολούμαι με το σινεμά ως σκηνογράφος. Η πρώτη μου δουλειά στον κινηματογράφο ήταν ενδυματολόγος.
Μιλάτε για την ταινία του Δήμου Αβδελιώδη Η Νίκη της Σαμοθράκης για την οποία μάλιστα βραβευθήκατε εδώ στο Φεστιβάλ, έτσι;
Ναι. Με τη ζωγραφική ασχολούμαι από πιτσιρίκι. Είχα μια έφεση στην εικαστική δημιουργία και η μόνα μου από μικρή μ' έσπρωχνε προς εκεί, της σφείλω πολλά... Ασκολήθηκα επίσης με το θέατρο, με τα σκηνικά, με τις μαριονέτες κ.λ.π. Ο κινηματογράφος για μένα ήταν ας πούμε "γεροντοέρωτας"...Τριάντα χρόνων αποφάσισα να πάω στη σχολή Σταυράκου. Πήγα για πλάκα, για να κάνω κάτι. Ξαφνικά όμως κόλλησα...βρήκα αυτό που ήθελα να κάνω στη ζωή μου...

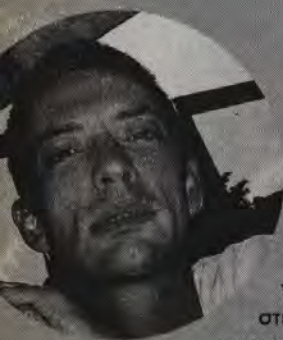
Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ABBAS KIAROSTAMI
Έκθεση Φωτογραφίας
ΜΥΛΟΣ, 21-30 Νοεμβρίου

Η αρχιτεκτονική επιμέλεια της έκθεσης έγινε από τους Γρηγόρη Μπουτούδη και Γιώργο Ψωμαδάκη.

Oscar Roehler

Δύσκολα τα πράγματα για τους νέους σκηνοθέτες στη Γερμανία, όπως παρατήρησε ο 38χρονος Oscar Roehler, σκηνοθέτης της ταινίας *Καλή πρωτοχρονιά*, στην χθεσινή συνέντευξη τύπου των Νέων Οριζόντων. Ο Δ.

Εϊπίδης ζήτησε τη γνώμη του για το μέλλον του κινηματογράφου.

"Ποτέ δεν εμπιστεύονται νέους σκηνοθέτες. Το χρήμα είναι ο θεός, διευθύνει τα πάντα σε αυτό το χώρο. Η τηλεόραση επηρεάζει επίσης πολύ το κινηματογράφο, πολλοί σκηνοθέτες κάνουν τηλεοπτικές ταινίες. Χρέος του κινηματογράφου είναι να προσφέρει μια ξεχωριστή ιδέα για το πώς βλέπει ο κάθε δημιουργός τον κόσμο. Νομίζω πως πάντα πρέπει να καταβάλει κάποιος μεγάλη προσπάθεια για να μιλήσει στη γλώσσα του κινηματογράφου. Όταν τα πράγματα γίνονται με εύκολο τρόπο τότε δεν συμβαίνει κάτι το ιδιαίτερο. Δυστυχώς έτσι όπως είναι η κατάσταση στη Γερμανία σήμερα, πρέπει να ρίξει κάποιος το επίθετό του για να μπορέσει να πάρει χρήματα."

June Weber
για τις παιδικές προβολές

"Η δημιουργία ταινιών για παιδιά έχει σκοπό να αναζωογονήσει το κοινό του κινηματογράφου. Αρχικά είχα πολλές ιδέες για να υλοποιήσω το παιδικό πρόγραμμα. Ήταν δύσκολο να βρω μια σειρά ταινιών αντιπροσωπευτική. Διάλεξα κινούμενα σχέδια. Το πρόβλημα ξεκινάει από το γεγονός πως μια τέχνη που προσελκύει τόσο κόσμο τείνει να χάσει το κοινό της σήμερα. Πρέπει να το προσέξουμε και να το προστατέψουμε. Σίγουρα ένας καλός τρόπος είναι να δημιουργήσουμε καλό κινηματογράφο για τα παιδιά, τους αυριανούς θεατές."

Νέοι Ορίζοντες

Μειονότητες, μπτέρα και γιός, συνδυασμός επαγγελματιών, αγάπη για τη ζωή, ομοφιλοφιλικές σχέσεις στο περιθώριο, ταξίδι στη ζωή των τσιγγάνων και η βιομηχανία ταινιών πορνό είναι θέματα που απασχολούν τις επιλογές των Νέων Οριζόντων

Λαθρεπιβάτες, D. Chouinard-N.Wadimoff, 98', Παλλάς, 19.00

Την περσινή χρονιά τη ζωή των λαθρομεταναστών στη Γαλλία παρουσίαζε η Υπόσχεση των αδερφών Νταρντέν. Φέτος στο πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων η ταινία συνεργασίας των Chouinard-Wadimoff, γεννημένοι και οι δύο το '64, ο πρώτος στο Μόντρεαλ και ο δεύτερος στη Γενεύη, κάνει το ανάλογο για μετανάστες με προορισμό τον Καναδά. Οι Λαθρεπιβάτες παρουσιάζουν ωμά τη διαδρομή δύο ζευγαριών και δύο παιδιών άγνωστων μεταξύ τους στο κοντέινερ ενός φορτηγού πλοίου προς την ελευθερία. Η τεχνική βλάβη του πλοίου στη μέση του ωκεανού κάνει τη διάρκεια του ταξιδιού μεγαλύτερη, όπου η αναμονή γίνεται ανυπόφορη. Η ταινία επικεντρώνεται στις τραγικές εμπειρίες των λαθρομεταναστών στο μεταλικό κουτί εμπορευμάτων. Η εικόνα εναλλάσσεται από την κλειστοφοβική σκλαβιά του κοντέινερ στην απεραντοσύνη της θάλασσας. Οι άνθρωποι στην απελπισία τους μέσα στο αδιέξοδο του κλουβιού τους συμπεριφέρονται σα τα ζώα. Το σενάριο της είναι βασισμένο σε περιγραφές από λαθρομετανάστες που επέζησαν.

Η Γεύση του κερασιού, A. Kiarostami, 95', Παλλάς, 21.00

Η Γεύση του κερασιού, (Taste of cherry) Χρυσός Φοίνικας στο φεστιβάλ Καννών προσπαθεί να προσεγγίσει τη σχέση του ανθρώπου με το θάνατο. Κάποιος μεσήλικας αποφασίζει να δώσει τέλος στη ζωή του και προσπαθεί να εξηγήσει το λόγο σε κάποιον άλλο για να τον βοηθήσει να υλοποιήσει την απόφασή του.

Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι Z. Yuan, 90', Ναυαρίνο, 19.00

Η ταινία Ανατολικό παλάτι Δυτικό παλάτι περιγράφει την ιστορία μιας ολονύκτιας ανάκρισης ενός νεαρού ομοφιλόφιλου από ένα αμφιλεγόμενο αστυνομικό. Αναζητείται μια εξήγηση της ομοφιλοφιλίας του συμπεριφορές. Μέσα από αυτή αναπτύσσεται και γενικεύεται το ταμπού της ομοφιλοφιλίας προς όλες τις μειονότητες μιας κοινωνίας δομημένης στην αδικία.

Ο αλλόκοτος ταξιδιώτης, T. Gatlif, 100', Ναυαρίνο, 23.00

Ο νεαρός παριζιάνος Στεφάν (Romain Duris) ολομόναχος μ' ένα μικρό ταγάρι στην πλάτη περπατάει στον παγωμένο δρόμο, στο Βουκουρεστί. Έτσι γίνεται το ξεκίνημα της περιήγησης του Στεφάν και του θεατή στη ζωή των τσιγγάνων του Βουκουρεστίου (ο Στεφάν ψάχνει για μια τσιγγάνα τραγουδίστρια).

στρία). Ένας άλλος κόσμος, με διαφορετικό τρόπο ζωής δείχνεται από κοντά. Κι όμως οι άνθρωποι είναι ίδιοι. Αγαπιούνται, μισούνται, δουλεύουν. Περισσότερο όμως από το συνηθισμένο ερωτεύονται, χορεύουν γλεντούν τη ζωή τους δηλαδή.

Η λεπτή γαλάζια γραμμή, E. Morris, 101', Παλλάς, 21.00

Το ντοκιμαντέρ του E. Morris, παρουσιάζει τις αθέατες πλευρές που οδηγούν σε μια καταδικαστική απόφαση. Οι λεπτομέρειες που επιλέγει ο σκηνοθέτης, διαπλάτνουν την χρήση της κινηματογραφικής γλώσσας. Η εξέλιξη και το απρόοπτο είναι από τα δυνατά στοιχεία του αφηγηματικού ύφους του Morris.

Εκτός Ελέγχου, E. Morris, Ναυαρίνο, 17.00

Τί σχέση μπορούν να έχουν ένας θρηιοδασμαστής, ένας βιολόγος μελετητής της ζωής του τυφλοπόντικα, ένας κατασκευαστής ρομπότ, κι ένα διακοσμητικός κλαδευτής. Είναι όλοι τους παρουσιαστές των έργων τους στη ταινία του Morris Εκτός ελέγχου (Fast cheap and out of control). Με εφευρετικό τρόπο συνδυάζει τα διαφορετικά μεταξύ τους επαγγέλματα αφιόνοντας μια νηοή αισιοδοξία για τους εργάτες πάσης φύσης.

Μπτέρα και γιός, A. Sokurov, 73', Παλλάς, 17.00

Η μπτέρα φέρνει στη ζωή το γιό και κείνος την αποχαιρετάει στο θάνατο. Η σχέση είναι από τη φύση της ερωτική, έτσι όπως παρουσιάζεται στο Μπτέρα και γιός του Α. Σκούροφ. Η ταινία, παραγωγή της 10ης Ντοκουμέντα - πρωτοποριακή εκδήλωση των τεχνών - στο Κάσσελ της Δ. Γερμανίας, προσπαθεί να αποβάλλει τα στοιχεία που αμφισβητούν τον καλλιτεχνικό χαρακτήρα του κινηματογράφου.

Boogie Nights, P.T. Anderson, 147', Παλλάς, 23.00

Το Boogie Nights παρουσιάζει την περίοδο της ντίσκο από τα τέλη της δεκαετίας του 70 έως τα μέσα της δεκαετίας του 80 στο Λος Άντζελες και διερευνά τα παρασκήνια της βιομηχανίας των πορνοταινιών. Σκηνές βίας, γρήγορες εναλλαγές της εικόνας, ίσως κοντά στις επιταγές των τηλεοπτικής κατεύθυνσης ταινιών, πολύ μουσική, εναλλαγές των χρωμάτων καλές ερμηνείες θυμίζουν το τρόπο αφήγησης σκηνοθετών όπως ο Ταραντίνο. Η cult αστυνομική ταινία παρά το μεγάλο της διάκενο της δεν κουράζει το θεατή που συμπαθεί το είδος. Είναι η 2η μεγάλου μήκους ταινία του σκηνοθέτη και σεναριογράφου Paul Thomas Anderson.

Χ.Κ.

Tsai Ming-Liang

"Πιστεύω πως πιέζοντας στα όρια (τον πόνο, την απανθρωπιά) μπορώ να σφραγίσω την προσωπική και την αναισθησία αυτής της κοινωνίας."

Ο μαλαισιανός καταγωγής σκηνοθέτης θεωρείται ο πιο αυθεντικός σήμερα στην Ταϊβάν, και από τους πιο ενοχλητικούς. Καλλιεργώντας μια ένταση νευρωτική και μελετημένη, αντιμετωπίζοντας κατάφατα καθιερωμένα ταμπού καταφέρνει να κάνει καυτό το κρύο βλέμμα του προσεκτικού επιλογέα της αισθητικής λεπτομέρειας του κάδρου. Με δεξιότητα μεγεθύνει τις διάρκειες, και μεταφέρεται από την ποίηση στην πεζή πραγματικότητα δίνοντας έμφαση σε λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής.

Στο *Ζήτω η αγάπη* (Vive l'amour), παρουσιάζεται η δυσκολία της επίτευξης πραγματικής επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Η αγάπη απουσιάζει παντελώς από τη ζωή των χαρακτήρων, αλλά και από την ίδια την οικογένεια. Το ποτάμι λέει ο σκηνοθέτης "αναπτύσσει τα οικογενειακά προβλήματα και συγκεκριμένα αυτό που πιέζει κάθε νέο να εγκαταλήψει το σπίτι, να επιστρέψει και να αντιμτωπίσει τις πλευρές της ζωής του παρόντος και του παρελθόντος." Οι συμπεριφορές των χαρακτήρων δεν φαίνονται ποτέ ως αποφάσεις λογικά εξηγήσιμες. Θα μπορούσε να πει κάποιος πως είναι τυχαίες αντιδράσεις συμβατικών ανθρώπων. Στο *Ποτάμι* προτείνεται η λύτρωση του ανθρώπου μέσα από τον πόνο. Αν μια καλή ταινία είναι η περιγραφή της διαδικασίας αλλαγής ενός χαρακτήρα ή μια καλή περιπέτεια, ο Λιάνγκ πετυχαίνει αυτό το συμβόλαιο κομμάτι-κομμάτι. Κι αν περιγράφει το ομοφιλοφυλικό περιβάλλον δεν το κάνει κοινωνιολογικά ούτε στρατευμένα, αλλά με τρόπο ποιητικό και με μια δόση αγωνίας.

Η ανάγκη του σκηνοθέτη να περιγράψει μηχανικές συμπεριφορές του ανθρώπου, μικρολεπτομέρειες της καθημερινής ζωής, δίνουν πραγματική διάσταση στην ιδιαίτερα προσεγμένη αισθητική αφήγηση. Δημιουργούν τις πεζές πλευρές της ταινίας. Το ανθρώπινο σώμα εμφανίζεται να αντέχει τα πάντα, όπως το έχει νοιώσει κάποιος που έχει ταλαιπωρηθεί στην διάρκεια της θητείας του. Η μη σπονδυλωτή αφήγηση επιτρέπει στο θεατή να χρησιμοποιήσει την δική του μνήμη και φαντασία.

Εκτός από *Το ποτάμι* θα παρουσιαστούν στα πλαίσια του αφιερώματος των Νέων Οριζόντων και οι άλλες δύο ταινίες του Τσάι Μινγκ Λιάνγκ *Επαναστάτες του ηλεκτρικού θεού* (Rebels of the Neon God, 106', 1992), Παλλάς 30/11, 15.00 και *Ζήτω η αγάπη* (Vive l'amour, 119', 1994) Παλλάς, 26/11, 17.00 και Ναυαρίνο, 27/11, 19.00.

Πρόκειται για το σύνολο του κινηματογραφικού έργου του σκηνοθέτη. Οι ταινίες έχουν βραβευτεί διαδοχικά από τα φεστιβάλ του Τόκιο, της Βενετίας και του Βερολίνου. Και στις τρεις υπάρχει ένας κοινός χαρακτήρας. Τον εναρκώνει ο ηθοποιός Λί Κάνγκ Σένγκ που τον διάλεξε ο σκηνοθέτης από τον δρόμο.

Χ. Καλλίπας

Στον ποταμό της λιτής
αφήγησης του ταϊβανέζου
Τσάι Μινγκ Λιάνγκ

Η ΕΡΤ αληθάνει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράταζν

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555,635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

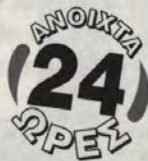

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

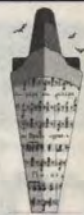

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολίασε: "Η Nikon έχει φτάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης ειδικά με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλυσιδωτές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

Nikon

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
magnet.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ο Τόνυ Γκάτλιφ, τσιγγάνικης καταγωγής, γεννημένος το 1948 στην Αλγερία, κάνει κινηματογράφο όχι για να γίνει βεντέτα, ή να κερδίσει πολλά χρήματα, αλλά για ν'αφήσει ένα ίχνος στην ιστορική μνήμη. Νομίζει πως είναι απαραίτητο να καταγραφεί η ζωή των τσιγγάνων σε ταινία και πως δεν είναι αδύνατο κάτι τέτοιο να γίνει και από κάποιον που δεν είναι τσιγγάνος. Προσπαθεί μελετώντας τη ζωή τους να τους κινηματογραφήσει σφαιρικά. Γνωρίζει πάνω απ'όλα πως δεν είναι ούτε εθνολόγος, ούτε μουσικολόγος αλλά αποκλειστικά κινηματογραφιστής. Άν δεν υπήρχε ο κινηματογράφος πιστεύει ότι ο ίδιος δε θα είχε ρόλο ύπαρξης. Πιστεύει πως ο κινηματογράφος δεν διδάσκεται, αλλά μαθαίνεται στην πράξη.

“Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΜΥΘΟΣ ΟΠΩΣ Η ΛΕΞΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΥ”

Tony Gatlif

Ο Γκάτλιφ επισήμανε πως του αρέσει ιδιαίτερα η Ελλάδα κι αυτό ξεκινάει από τις γεύσεις του ελληνικού φαγητού που δοκίμασε χθές βράδυ. Μας τιμεί σαν λαό γιατί η λέξη “τσιγγάνος”, όπως γνωρίζε γεννήθηκε στην Ελλάδα. Διακρίνει πως στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης πλανάται στην ατμόσφαιρα έντονα το αίσθημα της κινηματογραφικής φιλίας. Η ταινία του *Ο Αλλόκοτος ταξιδιώτης* έχει περάσει από τουλάχιστον 8 φεστιβάλ σε διαφορετικές χώρες. Κέρδισε το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ του Λοκαρνό και η πρωταγωνίστρια Rona Hartner κέρδισε το πρώτο βραβείο γυναικείου ρόλου. Οι Νέοι Ορίζοντες παρουσιάζουν τρεις από τις 11 ταινίες του, εκτός από τον *Αλλόκοτο ταξιδιώτη (Gadjo Dilo, '97)*, το *Latcho drom ('93)* και τους *Πρίγκιπες (Les princes, '82)*.

Πώς γίνετε σκηνοθέτης;

Από ατύχημα. Υπάρχουν τα αρνητικά και τα θετικά ατυχήματα. Υπάρχουν εκείνα που μας κάνουν συνολική ζημία και τ'άλλα. Όταν λέω ατύχημα θέλω να πω πως δεν έπρεπε να κάνω κινηματογράφο. Φυσιολογικά όπως έχω γεννηθεί δεν όφειλα να κάνω κινηματογράφο. Για να κάνει κάποιος κινηματογράφο πρέπει να είναι από κάποια μεριά καλά αγκιστρωμένος. Πρέπει να προέρχεται από κάποιο χώρο οικονομικά καλοστεκούμενο. Δεν μπορεί κάποιος από το δρόμο να πάρει μια απόφαση να κάνει κινηματογράφο και να το πετύχει.

Ποιά είναι η καταγωγή σας;

Είμαι αλγερινός. Είμαι ένα παιδί φτωχών γονιών. Ένα παιδί από φτωχή οικογένεια δεν μπορεί να προσεγγίσει πολλά πράγματα αν δεν έχει ισχυρή θέληση, βοήθεια, συναντήσεις. Τις συναντήσεις για το κινηματογράφο για παράδειγμα μπορούμε να τις κάνουμε σε μέρη όπως το εδώ φεστιβάλ, στις Κάννες ή στα μέρη του κινηματογράφου στο Παρίσι. Αυτοί οι χώροι δεν προσεγγίζονται από τα φτωχά παιδιά. Ειδικά στις δεκαετίες του '50 και του '60. Έτσι αν θέλεις στην δική μου περίπτωση ήταν σαν μια ολοκληρωτική αλλαγή της μοίρας μου.

Πώς είναι τα πράγματα τώρα που είστε πλέον αναγνωρισμένος;

Τώρα πήρα τη θέση μου, αλλά αυτό είναι διαφορετικό από το να είμαι αναγνωρισμένος. Δεν μ'ενδιαφέρει πραγματικά το να έχω κάποιο όνομα. Έτσι κι αλλιώς πεθαίνουμε όλοι μας κάποια μέρα. Το σημαντικό είναι τί αφήνουμε από πίσω μας και το πώς είμαστε. Η αναγνώριση δεν μ'ενδιαφέρει, τουλάχιστον για τις ταινίες μου.

Πώς θα περιγράφατε το λαό των τσιγγάνων; στο *Λάτσο Ντρόμ* δεν φαίνεται η φτώχεια και η μιζέρια τους. Στον *Αλλόκοτο ταξιδιώτη* παρά τη φτώχεια υπάρχει μια πνοή αισιοδοξίας;

Είναι έτσι στους λαούς των τσιγγάνων. Μια μέρα έχουμε χρήματα ν'αγοράσουμε ψωμί και κάτι ακόμη, κι αυτό δεν μας εμποδίζει να γελούμε σα παιδιά. Μια άλλη μέρα υπάρχουν περισσότερα χρήματα και μπορούμε να κάνουμε μια γιορτή. Το ίδιο πράγμα αναπαράγεται όταν έχουμε ή όταν δεν έχουμε χρήματα. Είναι ένας τρόπος ζωής. Δεν είναι αξιολύπητοι, είναι καλοπροαίρετοι. Η ψυχή του τσιγγάνου κι ως είναι φτωχός είναι αξιοπρεπής. Κι αυτό δεν είναι μύθος, είναι μια πραγματικότητα. Υπάρχει μια συγκεκριμένη ευγένεια στον τρόπο που κοιτάει τους άλλους κι ως είναι φτωχός. Αυτό είναι στη ψυχή του.

Πώς βλέπετε το μέλλον των τσιγγάνων;

Μαύρο. Και για όλες τις εθνότητες όμως. Δεν υπάρχει χώρος για ανθρώπους που κρατούν την μνήμη και τον πολιτισμό τους ανέγγιχτο όπως ήταν στο μεσαίωνα. Δεν υπάρχει χώρος για κάτι τέτοιο.

Πώς ήταν το ταξίδι για τα γυρίσματα του *Λάτσο Ντρόμ*;

Ξεκινήσαμε από την Ινδία, το Ρατζαστάν. Μετά περάσαμε από την Τουρκία και περιδιαβήκαμε όλες τις χώρες που ταξίδεψαν οι τσιγγάνοι μέσα από την μουσική τους. Η ανατολή συμβολίζεται με την Αίγυπτο στην ταινία αλλά ιστορικά ήταν περισσότερο το Ιράν. Στη συνέχεια ήρθαμε στην Ευρώπη και δείξαμε πως η μουσική μεταμορφώθηκε μέχρι την Ισπανία.

Στην Ευρώπη σε ποιές χώρες γυρίσατε;

Στην Ουγγαρία, τη Ρουμανία την Τσεχοσλοβακία, Γαλλία, Γερμανία και Ισπανία.

Πόσο χρόνο διάρκεσαν τα γυρίσματα;

Ένα χρόνο.

Τί σας κράτησε μακριά από την Ελλάδα;

Θα έπρεπε να έρθουμε, επειδή στην Ελλάδα μέιναν τουλάχιστον ένα αιώνα, το όνομα τσιγγάνος είναι ελληνικό. Αυτή όμως είναι περισσότερο δουλειά του μουσικολόγου και του εθνολόγου, αλλά εγώ είμαι σκηνοθέτης.

Δεν υπάρχει θεωρητική έρευνα στη δουλειά σας;

Όλες οι ταινίες πρέπει να έχουν κάτι πολύ ακριβές όταν μιλάνε για τη μνήμη δεν μπορούν να λένε οτιδήποτε. Για μένα είναι αυτή η τέχνη που μ'ενδιαφέρει από την πραγματικότητα για ν'αφήσω κάτι στο πέρασμά μου από τη ζωή.

Ποιά βλέπετε τη σχέση μεταξύ μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ;

Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο πλούσια και πιο εμπνευσμένη από τη μυθοπλασία, επειδή δεν μπορούμε να εφευρέσουμε κάτι όταν μιλάμε για ένα λαό. Φτιάχνουμε το σκελετό ενός σεναρίου, ενός βιβλίου, αλλά όχι της ταινίας. Στην πραγματικότητα κάθε μέρα ότι κινηματογραφείται είναι μια εφεύρεση. Είμαι πάνω απ'όλα κινηματογραφιστής, υπάρχω παρά μόνο από τον κινηματογράφο. Αν με σπρώξετε αύριο και μου πείτε πως σταματάς να είσαι κινηματογραφιστής, δεν κάνεις ταινίες, θα είμαι ένα τίποτα. Θα ήμουν ένας ανώνυμος, ένα τίποτα. Και τώρα υπάρχω από τον κινηματογράφο, και ο κινηματογράφος για μένα είναι πολύ σπουδαίος. Έχω πολύ περισσότερα πράγματα να πω σαν σκηνοθέτης παρά σα τσιγγάνος ή άραβας. Είμαι πολύ περισσότερο φορτισμένος κινηματογραφικά παρά ανθρωπιστικά σε κάποια πράγματα. Γι'αυτό σας λέω δεν είμαι εθνολόγος αλλά κινηματογραφιστής. Αυτή είναι η προσωπική μου ματιά, οι συναντήσεις μου. Ίσως δεν είναι βαθύ, ίσως δεν είναι αληθινό, ίσως είναι απλά ένα συναίσθημα. Από κινηματογραφικής σκοπιάς είμαι ακριβής.

Δηλαδή δεν πιστεύετε στις διαφορετικές εθνότητες αλλά στον ανθρώπινο παράγοντα.

Μισώ τα έθνη. Από την άλλη, η πατρίδα των τσιγγάνων είναι ένας παλιός μύθος όπως η λέξη ελευθερία και υπάρχει παντού. Δεν υπάρχει πατρίδα. Το μόνο μέρος που νοιώθω καλά είναι ο δρόμος, αυτό δεν το λέω για επιδειξη, είναι η αλήθεια.

Πώς σας φάνηκε μέχρι τώρα το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Έρχομαι πρώτη φορά στο φεστιβάλ αλλά μου αρέσει πολύ. Υπάρχει μια κίνηση που μου αρέσει πολύ. Το αισθάνομαι πολύ κινηματογραφόφιλο, πολύ κινηματογραφικό.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
17:00 International Competition ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΙΛ ROAD TO THE NILE Sue Brooks Australia / 1997 O.V. English 85'	17:00 Special Screenings Celebration of the Greek Playwrights Society ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ I GERMANI XANARCHONTE Alekos Sakelarios Greece / 1948 O.V. Greek 90'	16:00 Tribute Kanellopoulos ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ROMANTIKO SIMIOMA 78' Takis Kanellopoulos Greece / 1978 O.V. Greek	16:30 Balkan Survey Η ΑΒΟΥΤΗΤΑ MASUMIYET 110' Zeki Demirkubuz Turkey / 1997 O.V. Turkish • English subtitles	16:30 Tribute Chabrol ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΑ LES FANTOMES DU CHAPELIER 120' Claude Chabrol France / 1982 O.V. French	15:00 N.H. 3x3 Fridriksson ΠΥΡΕΤΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ A KOLDUM KLAKA 85' Friedrik Thor Fridriksson Iceland O.V. English/Japanese/Icelandic English subtitles	15:00 N.H. Main Programme ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΕΣΙ ΤΗΣ UNDER THE SKIN 85' Carine Adler United Kingdom / 1997 O.V. English
19:00 National Competition ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ SKOURIASMENES EIKONES 62' Glanis Katsabouras Greece / 1997 O.V. Greek	19:00 Special Screenings ΟΣΤΑ OSSOS 94' Pedro Costa Portugal - France - Denmark / 1997 O.V. Portuguese	18:00 Balkan Survey (Z. Pavlovic) ΤΟ ΣΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥ BUDJENJE PACOVA 79' Zivojin Pavlovic Yugoslavia / 1967 O.V. Serbian • English subtitles	18:45 Tribute Ripstein ΕΡΩΤΙΚΑ ΦΕΜΜΑΤΑ MENTIRAS PIADOSAS 111' Arturo Ripstein Mexico / 1988 O.V. Spanish	18:45 Tribute Chabrol LES GODELUREAUX 99' Claude Chabrol France / 1960 O.V. French	17:00 N.H. Spotlight A. Sokurov ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟΣ MAT' Y SYN 73' Alexandr Sokurov Germany / 1997 O.V. Russian	17:00 N.H. 3x3 E. Morris ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ FAST CHEAP AND OUT OF CONTROL 82' Errol Morris USA / 1997 O.V. English
21:00 International Competition ΚΡΥΟΠΑΓΜΑΤΑ BRENT AV FROST 97' Knut Erik Jensen Norway / 1997 O.V. Norwegian • English subtitles	21:00 National Competition Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΑ ΓΚΡΙ O KIRIOS ME TA GRI 98' Periklis Housoglou Greece / 1997 O.V. Greek	19:45 Tribute Pagas ΜΠΑΜΠΙΝΑ LE FARO DA PADRE 110' Alberto Lattuada Italy / 1974 O.V. Italian	21:00 Balkan Survey Ο ΠΑΡΕΙΣΙΑΚΤΟΣ OUTSIDER 105' Andrej Kosak Slovenia / 1996 O.V. Slovenian • Serbian subtitles	21:00 Tribute Chabrol ΤΑ ΞΑΔΕΡΦΙΑ LES COUSINS 110' Claude Chabrol France / 1958 O.V. French	19:00 N.H. Main Programme ΛΑΘΡΕΠΩΤΕΣ CLANDESTINS 98' Denis Chouinard - Nicolas Wadimoff Switzerland - Canada - France / 1997 O.V. French • English subtitles	19:00 N.H. Main Programme ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΠΑΛΑΤΙ, ΔΥΤΙΚΟ ΠΑΛΑΤΙ DONG GONG XI GONG 90' Zhang Yuan China / 1996 O.V. Chinese • English subtitles
23:00 National Competition NO BUDGET STORY 85' Renos Haralambidis Greece / 1997 O.V. Greek	23:00 International Competition ΓΥΜΝΟΣΤΗΘΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΙΑΛΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ TOPLESS WOMEN TALK ABOUT THEIR LIVES 89' Harry Sinclair New Zealand / 1997 O.V. English • French subtitles	22:00 Balkan Survey (O. Kavur) ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ GIZLI YUZ 115' Orner Kavur Turkey / 1990 O.V. Turkish • English subtitles	23:00 Tribute Ripstein ΤΟΠΟΣ ΔΙΚΩΣ ΟΡΙΑ EL LUGAR SIN LIMITES 110' Arturo Ripstein Mexico / 1977 O.V. Spanish • English subtitles	23:15 Tribute Chabrol Ο ΧΟΡΕΙΣΜΟΣ LA RUPTURE 124' Claude Chabrol France / 1970 O.V. French	21:00 N.H. 3x3 E. Morris Η ΛΕΙΤΤΗ ΓΑΛΑΖΙΑ ΓΡΑΜΜΗ THE THIN BLUE LINE 101' Errol Morris USA / 1988 O.V. English	21:00 N.H. Main Programme Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ TAAM - E- GILASS 95' Abbas Kiarostami Iran / 1997 O.V. Iranian
					23:00 N.H. American Independents ΞΕΦΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ BOOGIE NIGHTS 147' Thomas Paul Anderson USA / 1996 O.V. English	23:00 N.H. 3x3 Gatlif Ο ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ GADJO DILLO 100' Tony Gatlif France / 1997 O.V. French/Rumanian

ΠΡΩΤΟ IRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ξεπέρασαν τα 12 εκατομμύρια δρχ. οι εισπράξεις του Φεστιβάλ το πρώτο τριήμερο της διοργάνωσης

Περισσότεροι από 12.000 θεατές παρακολούθησαν τις ταινίες του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το πρώτο τριήμερο της φετινής διοργάνωσης, αριθμός σημαντικά αυξημένος σε σχέση με τα περσινά νούμερα. Συγκεκριμένα, οι θεατές από την Παρασκευή μέχρι την Κυριακή ήταν 12.276, ενώ το πρώτο τριήμερο της περσινής διοργάνωσης έφτασαν μόλις τους 9.425.

Ενδεικτική του ενδιαφέροντος του κινηματογραφόφιλου κοινού για τις ταινίες του Φεστιβάλ είναι η ζήτηση καρτών πολλαπλών προβολών, κυρίως από τους φοιτητές. Μόνο το πρώτο τριήμερο διατέθηκαν συνολικά 707 φοιτητικές κάρτες των 7.000 δραχμών και 58 κάρτες των 20.000 δραχμών. Το σύνολο των εισπράξεων μέχρι χθες Κυριακή έφτασε τα 6,5 εκατομμύρια δραχμές από εισιτήρια και τα 6,1 εκατομμύρια δραχμές από κάρτες.

Arturo Ripstein

Ο Ripstein (δεξιά) με τον Buñuel (αριστερά)

“ΤΑ ΤΥΜΠΑΝΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΝΤΑ”

“Πριν από λίγο καιρό, με κάλεσαν στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης για να παρουσιάσω το έργο μου. Θα ήθελα πάρα πολύ να είμαι μαζί σας, αλλά ξεκίνησα πριν από δύο εβδομάδες τα γυρίσματα της νέας μου ταινίας. Σας στέλνω τα φιλιά μου. Βρισκόμαστε πολύ μακριά αλλά στην ουσία είμαστε πολύ κοντά, γιατί είμαστε όλοι Έλληνες.”

Το παραπάνω μήνυμα έστειλε μέσω βίντεο, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο Αρτούρο Ριπστάιν, που τιμάται φέτος με την προβολή ενός αφιερώματος δώδεκα ταινιών του. Το βίντεο ξεκινά με σκηνές από τα γυρίσματα της ταινίας που ετοιμάζει αυτό τον καιρό ο Μεξικανός σκηνοθέτης και έχει τίτλο *Το Ευαγγέλιο των Θαυμάτων* και τελειώνει με έναν μοναδικό και χαρακτηριστικό του ύφους του τρόπο: βλέπουμε μόνο το πρόσωπο του Ριπστάιν που μιλά και εξηγεί πόσο θα ήθελε να είναι στη Θεσσαλονίκη αλλά... το πλάνο ανοίγει και βλέπουμε το σκηνοθέτη απλώς δεμένο στην καρέκλα που κάθεται.

“Κάθε φορά που ο Arturo Ripstein κάνει ένα έργο, είναι πεπεισμένος ότι κάνει κωμωδία, ακόμα κι αν ο κόσμος βάζει τα κλάμματα. Έχει χαρακτηριστεί μελοδραματικός, ωστόσο μελοδραματικός είναι ο τόνος της ίδιας της φωνής στη χώρα μας. Υπάρχει μελοδραματισμός στις σχέσεις ανάμεσα στα μέλη μιας οικογένειας, οι οποίες αποτελούν και μια έμμονη ιδέα στο έργο του. Αυτό που κυρίως τον ενδιαφέρει είναι οι οικογενειακές σχέσεις και τα ασαφή όρια ανάμεσα στην αγάπη και το μίσος.”

Paz Alicia Garciadiego, σεναριογράφος και σύζυγος του Arturo Ripstein

“Ο μεξικανικός κινηματογράφος αντιμετωπίζει το πρόβλημα της απόλυτης σχεδόν κυριαρχίας του αμερικανικού σινεμά, ενώ η βιομηχανία στη χώρα έχει καταρρεύσει και δεν υπάρχουν καθόλου πόροι για τον κινηματογράφο. Ο Ripstein είναι από τους ελάχιστους που συνεχίζουν να εργάζονται στο Μεξικό και αποτελεί αυτήν τη στιγμή το μόνο σκηνοθέτη της χώρας, που γνωρίζει παγκόσμια αναγνώριση.”

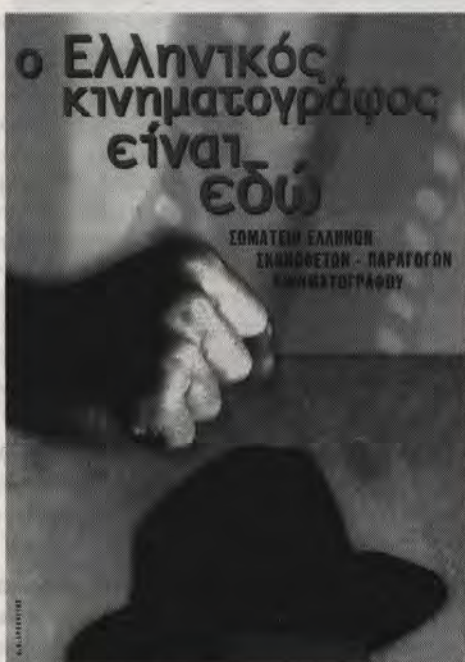
Susana Lopez Aranda, κριτικός

“ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ”

Το Σωματείο Ελλήνων Σκηνοθετών-Παραγωγών Κινηματογράφου οργανώνει μια νέα σειρά εκδηλώσεων στη Θεσσαλονίκη αυτή τη φορά, από τις 26 έως τις 30 Νοεμβρίου 1997.

Οι εκδηλώσεις ανοίγουν με την ημερίδα με θέμα “Ανεξάρτητος Ελληνικός Κινηματογράφος” που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 26 Νοεμβρίου και ώρα 15.00 στην αίθουσα συνεντεύξεων τύπου του ξενοδοχείου ΗΛΕΚΤΡΑ.

Στη συνέχεια, από τις 27 έως τις 30 Νοεμβρίου 1997, οι εκδηλώσεις θα γίνονται στο Μουσείο Design (Θεσσαλονίκη, Μητροπόλεως 43, τηλ 263043) όπου διοργανώνεται έκθεση αφίσας και προβολή μιας Ανθολόγησης από ταινίες του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου. Οι ταινίες αυτές σκηνοθετήθηκαν από μέλη του Σωματείου ή του Διαχειριστικού μας Οργανισμού, του ΕΡΜΕΙΑ, κατά την περίοδο 1967-1997. Την καλλιτεχνική ευθύνη της Ανθολόγησης έχει η σκηνοθέτης Αντουανέττα Αγγελίδου.

Ο Ελληνικός Κινηματογράφος σε CD-ROM

Για πρώτη φορά ο ελληνικός κινηματογράφος σε ηλεκτρονική μορφή. Η ΕΤΗΝΟΔΑΤΑ παρουσιάζει το CD-ROM «Ελληνικός Κινηματογράφος», το οποίο επιμελήθηκαν οι δημοσιογράφοι Πάνος Κωκαλένιος και Κώστας Κωνσταντινίδης και το οποίο περιλαμβάνει:

- Όλες τις ελληνικές ταινίες από καταβολής του ελληνικού κινηματογράφου. Οι ταινίες παρουσιάζονται σε δύο «καρτέλες». Στην πρώτη περιέχονται γενικά χαρακτηριστικά (τίτλος, εταιρία παραγωγής, έτος, διάρκεια, εισιτήρια, φωτογραφία, βραβεία κλπ.) και στη δεύτερη όλοι οι συντελεστές, οι ηθοποιοί, καθώς και εκτενής υπόθεση.
- 1.000 βιογραφικά συντελεστών (σκηνοθετών, ηθοποιών, συνθετών, διευθυντών φωτογραφίας, καθώς και δέκα τεχνικών ειδικότητων)
- 7.500 φιλμογραφίες όπου για πρώτη φορά παρουσιάζεται η πλήρης εργογραφία όλων των ανθρώπων του ελληνικού σινεμά.
- 2.000 φωτογραφίες
- οπτικά αποσπάσματα
- ηχητικά αποσπάσματα

Η ηλεκτρονική μορφή της εγκυκλοπαιδείας προσφέρει τη δυνατότητα αυτόματης ανίχνευσης ταινιών ή συντελεστών, μέσω των 90.000 συνδέσεων που υπάρχουν μεταξύ τίτλων και ονομάτων.

Ακόμη, για πρώτη φορά, μεταξύ των πολλών δυνατοτήτων, μπορούν αυτόματα να αναζητηθούν οι κοινές ταινίες, στις οποίες συμμετείχαν δύο οποιδήποτε (από τους 7.500) συντελεστές. Το CD-ROM «Ελληνικός Κινηματογράφος» θα παρουσιάζεται σε ειδικό stand στους χώρους του Φεστιβάλ, καθ' όλη τη διάρκειά του.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ

Την Τρίτη 25 Νοεμβρίου στις 22.00 θα παρουσιαστούν στο ΞΥΛΟΥΡΓΕΙΟ του ΜΥΛΟΥ οι βραβευμένες ταινίες του 15ου Φεστιβάλ Δημιουργών Κινηματογράφου και Βίντεο. Το Φεστιβάλ διεξάγεται κάθε χρόνο (τέλη Μαΐου) στη Θεσσαλονίκη και απευθύνεται σε μη επαγγελματίες δημιουργούς του βίντεο και του κινηματογράφου (SUPER-8).

Το πρόγραμμα είναι δωρεο και θα επαναληφθεί στις 12 τα μεσάνυχτα και στις 2.00 π.μ.

Ιβάν Πάσερ..... Πρόεδρος της Διεθ

Η Η πολιτική και η ιδεολογία φαίνεται να υπήρξαν πάντα ο βασικός άξονας επιρροής στο σινεμά της χώρας σας. Πως άλλαξε η κατάσταση μετά τα σημαντικά πολιτικά γεγονότα στο ανατολικό μπλοκ;

Υπάρχει ακόμα αυτό το στοιχείο ως θεματική αλλά με άλλο τρόπο. Υπάρχει ως αντίδραση στο τι συνέβαινε στο παρελθόν. Ο Κόλια είναι ένα παράδειγμα. Αφηγείται μια ιστορία που δε θα μπορούσες να την πεις πριν γιατί απαιτεί ένα συναισθηματισμό απέναντι στους Ρώσους και κάτι τέτοιο ήταν αδύνατο να υπάρξει πριν... Όπως και μια άλλη ταινία το *Forgotten Life*, ένα φιλμ θρησκευτικής πολιτικής για τη ζωή ενός ιερέα την περίοδο του κομμουνισμού, ένα θέμα ταμπού για κείνη την εποχή... Γενικά θα έλεγα ότι το τσέχικο σινεμά βρίσκεται σε μια μεταβατική περίοδο. Το μοντέρνο τσέχικο σινεμά ψάχνει να βρει τρόπο να επιβιώσει λογιστικά στην αγορά της ελεύθερης οικονομίας... Οι τσέχοι σκηνοθέτες προσπαθούν να μάθουν πως να είναι υπεύθυνοι για τον προϋπολογισμό της ταινίας τους... και πιστέψτε με είναι πολύ πιο δύσκολο να επιχειρηματολογήσεις με έναν λογιστή απέναντί σου απ' ό,τι με τη λογοκρισία...

Θέλετε να πείτε ότι ήταν ευκολότερο να κάνεις ταινίες με το φόβο της λογοκρισίας;

Κατά κάποιο τρόπο εκείνη την δύσκολη περίοδο της κατοχής, ήταν πιο εύκολο. Θέλω να πω ότι ήξερες ποιος είναι εκθρόνιστος και αυτό που έκανες ήταν μια αντίδραση σ' αυτόν. Έπρεπε να το κάνεις με ένα πλάγιο τρόπο, να βρεις έναν υπαινικτικό τρόπο να πεις αυτό που δε σου επιτρέπονταν... Έτσι γινόντουσαν πιο εφευρετικοί και κάλυπτες μεγαλύτερο ορίζοντα... Νομίζω ότι ο Όρσον Ουέλς είχε πει: Λίγη δικτατορία κάνει καλό στην τέχνη

Πως χρηματοδοτείται το τσέχικο σινεμά σήμερα;

Υπάρχουν κάποιοι λίγοι ανεξάρτητοι παραγωγοί... αλλά γίνεται μεγάλη συζήτηση ακόμα και για την κατάργηση του Υπουργείου Πολιτισμού... κάτι με το οποίο δε συμφωνώ... το κράτος πρέπει σε ένα βαθμό να στηρίζει την κινηματογραφία από πλευράς χρηματοδότησης και όχι μόνο το κράτος. Οποιοσδήποτε φορέας μπορεί, δεν με ενδιαφέρει αν θα είναι και το Βατικανό... γιατί πιστεύω ότι η ενασχόληση ενός δημιουργού με θέματα χρηματοδότησης είναι a priori μια φθορά για τον ίδιο...

Ματιές στα Βαλκάνια

Το Ξύπνημα του Αρουραίου

του Zivojin Pavlovic (Γιουγκοσλαβία, 1967)

Ο Βέλιμιρ, είναι ο μοναχικός ήρωας σ' αυτήν την βραβευμένη στο Βερολίνο ταινία του Πάβλοβιτς (Ρανλοβίτς). Ζει μάλλον απομονωμένος σε μία μικρή επαρχιακή πόλη. Εξοδος από την απομόνωση του και την μοναξιά, του προσφέρει η χορωδία της μικρής πόλης: η μοναδική του επαφή με τον εξωτερικό κόσμο. Όμως είναι η προσπάθεια του να βρει χρήματα για την άρρωστή αδελφή του, που βγάζει τον Βέλιμιρ, από αυτήν την κατάσταση της ιδιότυπης απομόνωσης. Θα αρνηθεί να καταφύγει στην παρανομία, για να αποκτήσει τα χρήματα και δεν θα αργήσει να γνωρίσει τον έρωτα

που ο Βέλιμιρ, δανείστηκε. Η επιστροφή πίσω στην μοναχική ζωή μετά από αυτό το σύντομο διάλειμμα, είναι η μόνη και αναγκαστική κίνηση για τον ήρωα...

Αυτή πικρή, ωμή ταινία του Πάβλοβιτς (Ρανλοβίτς) τοποθέτησε τον σκηνοθέτη στο τοπίο του Ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Ο ωμός και σχεδόν βίαιος ρεαλισμός, η καταγραφή μιας πραγματικότητας χωρίς εξωραϊσμούς ή ωραιοποιήσεις, προσδιορίζει το ύφος της ταινίας. Ο Πάβλοβιτς (Ρανλοβίτς) αρνείται να θέσει υπό διαπραγμάτευση την προσωπική ηθική ή την αισθητική του, δεν επιτρέπει τις ψευδαισθήσεις να ανδίσουν...

Δ.Μ.

Το Μυστικό Πρόσωπο

του Omer Kavur (Τουρκία, 1990)

Μια μυστηριώδης γυναίκα και ένας νεαρός φωτογράφος, είναι τα δύο κεντρικά πρόσωπα της ταινίας του Τούρκου Ομερ Καβούρ (Omer Kavur). Ο νεαρός που δουλεύει στα νυκτερινά κέντρα και τις ταβέρνες της Κωνσταντινούπολης παραδίδει τις φωτογραφίες που βγάζει τα βράδια στην γυναίκα. Αναζητώντας κάποιο πρόσωπο σ' αυτές τις μάλλον θλιβερές και μελαγχολικές φωτογραφίες, η γυναίκα ανακαλύπτει μετά από πολύ καιρό ένα κατασκευαστή ρολογιών. Ένα πρόσωπο που βασανίζεται από φαντασιώσεις και παράξενα όνειρα. Όταν ο φωτογράφος μαθαίνει ότι η γυναίκα έχει φύγει μαζί με τον κατασκευαστή ρολογιών, για έναν άγνωστο προορισμό, αποφασίζει να τους αναζητήσει. Ένα ταξίδι σε έρημες πόλεις και σε ξεχασμένους τόπους, ξεκινά ο νεαρός φωτογράφος, παρακινούμενος από ένα πάθος που δεν μπορεί να ελέγξει...

Ένας σκηνοθέτης τυπικά δυτικός στην αισθητική και στο ύφος των ταινιών του, ο Ομερ Καβούρ (Omer Kavur), αρνείται με τον πιο καθαρό τρόπο τα κινηματογραφικά στερεότυπα της χώρας του:

τον εξωτισμό και το μελόδραμα. Επιλέγει να δώσει στις εικόνες του ένα άρωμα από τον ανατολίτικο μυστικισμό, μία αίσθηση "μαγικού ρεαλισμού". Επηρεασμένος από δυτικούς σκηνοθέτες, όπως ο Μπρεσσόν και ο Ρενάι, προσπαθεί με τις ταινίες του να φωτίσει την σκοτεινή και ομιχλώδη περιοχή των ανθρώπινων παθών και των απόκρυφων επιθυμιών. Τα πρόσωπα των ταινιών του Ομερ Καβούρ (Omer Kavur), βρίσκονται σε μια αέναη αναζήτηση της αλήθειας, σε ένα διαρκή αγώνα που ελπίζουν -πολλές φορές μάταια- ότι θα τους οδηγήσει στην αποκάλυψη του μυστηρίου...

Δ.Μ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ

Όταν ξεκινούσα, στον τούρκικο κινηματογράφο, γυρίζονταν γύρω στις 200 ταινίες τον χρόνο, οι οποίες ήταν συνήθως προσαρμογές Χολιγουντιανών ταινιών. Αυτές χρησιμοποιούσαν τα ίδια κλισιέ με το Χόλιγουντ: ήταν μελοδράματα, μιούζικαλ, αισθηματικές κωμωδίες - νομίζω ότι τότε το ίδιο συνέβαινε και στο Ελληνικό σινεμά. Στο τέλος της δεκαετίας του 50 και στις αρχές της δεκαετίας του 60 εμφανίσθηκε ένα είδος εναλλακτικού σινεμά, λόγω του νέου συντάγματος που επέτρεψε μεγαλύτερη ελευθερία έκφρασης.

Ετσι από τότε έχουμε ένα νέο ρεύμα, το οποίο θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε "κοινωνικό ρεαλισμό". Το θέμα που είχαν οι ταινίες (που ανήκουν σ' αυτό το είδος) ήταν η μετανάστευση -από την Ανατολική Τουρκία στις πόλεις- και τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο κόσμος εξαιτίας της. Μόλις στο τέλος της δεκαετίας του 60 εμφανίσθηκαν ταινίες που έθιγαν πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα. Αυτό το εναλλακτικό σινεμά ήταν μειοψηφία στο σύνολο του Τουρκικού κινηματογράφου: μόλις 10 ταινίες από τις 200 ανήκαν σ' αυτό το είδος.

Τότε ξεκίνησα και εγώ. Στην αρχή έκανα ντοκιμαντέρ και πολλά διαφημιστικά. Η παραγωγή της πρώτης μου ταινίας δεν έγινε από μένα. Αυτή θα μπορούσε να καταταχθεί σ' αυτό το εναλλακτικό σινεμά. Μετά έκανα πολλές διαφημιστικές ταινίες για να μπορέσω να μαζέψω τα χρήματα, για να κάνω την παραγωγή στην επόμενη. Δεν μπορούσα τότε να συνεννοηθώ με κανέναν εμπορικό παραγωγό. Περίμενα 5 χρόνια για να συγκεντρώσω τα χρήματα, και τελικά την έκανα το 1979.

Τώρα τα πράγματα εξελισσόμενα να είναι δύσκολα όπως και τότε. Ίσως είναι και δυσκολότερα γιατί ο κινηματογράφος στην Τουρκία αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα -εξαιτίας του νίσεο, της τηλεόρασης και του συστήματος διανομής που κυριαρχείται από τις αμερικάνικες εταιρείες. Αυτήν την στιγμή ο τουρκικός κινηματογράφος δίνει μία μάχη επιβίωσης, έχοντας απέναντί του τον αμερικάνικο κινηματογράφο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Είχα προβλήματα όταν έκανα την δεύτερη μου ταινία από τους ακροδεξιούς, τους φασίστες. Είχα επίσης μεγάλα προβλήματα με την λογοκρισία -όταν αυτή ακόμα υπήρχε στην Τουρκία. Μου είχαν απαγορεύσει την προβολή μιας ταινίας και αναγκάστηκα να προσφύγω στο Ανώτερο Δικαστήριο για να μπορεί αυτή να παιχθεί στις αίθουσες. Άλλα ιδιαίτερα προβλήματα δεν είχα...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΣ

Πιστεύω ότι το πιο σημαντικό τμήμα στην διαδικασία δημιουργίας μιας ταινίας, είναι το σενάριο -ίσως γιατί μου αρέσει να γράφω πολύ. Το άλλο τμήμα που εγώ θεωρώ σημαντικό, είναι η επιλογή των τοποθεσιών όπου θα γυριστεί η ταινία. Όταν βρω αυτά τα δύο -σενάριο και τοποθεσίες- η ταινία έχει τελειώσει στο μυαλό μου. Δεν λέω ότι οι άλλες φάσεις δεν είναι σημαντικές -αλλά αυτό που πραγματικά με ωθεί στο να κάνω μία ταινία, είναι μία καλή ιστορία και η τοποθεσία που αυτή θα γυριστεί. Ορισμένες φορές, είναι ο τόπος που με εμπνέει να αφηγηθώ μία ιστορία.

ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Παλιά ήταν ο Ιταλικός κινηματογράφος που με είχε επηρεάσει. Και φυσικά περισσότερο ο Αντοίνι, η τριλογία του: η *Εκλειψή*, η *Περίπτεση* και η *Νύχτα*. Ήμουν πολύ νέος για να καταλάβω τι πραγματικά σήμαιναν οι ταινίες του, αλλά είχα την αίσθηση, ότι ήταν υπέροχες, ότι ήταν θαυμάσιες. Επίσης με επηρέασε το σινεμά του Βισκόντι. Σήμερα βλέπω το σινεμά διαφορετικά. Μου αρέσουν οι ταινίες του Ταρκόφσκι, οι ταινίες που έκανε ο Βέντερς μέχρι την δεκαετία του 80, και φυσικά ο δικός σας μεγάλος Αγγελόπουλος -τον οποίο εκτιμώ πολύ.

ΟΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Η Τουρκία είναι μία ετερογενής χώρα. Υπάρχει ένα τμήμα στην χώρα που είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένο και ένα άλλο που τελείως υπανάπτυκτο. Όμως αν μέσα από αυτές τις πολιτισμικές διαφορές, μπορείς να δημιουργήσεις μία ατμόσφαιρα, μία κατανόηση για το διαφορετικό, αυτό θα ήταν ένα μεγάλο επίτευγμα για ένα έθνος. Εγώ προσωπικά ανήκω και στον πολιτισμό της Ευρώπης, αλλά και στον πολιτισμό της Μικράς Ασίας. Αισθάνομαι ευτυχής που γνωρίζω και τους δύο πολιτισμούς. Δεν νομίζω ότι η αντίθεση ανάμεσα στους δύο αυτούς πολιτισμούς φαίνεται άμεσα στις ταινίες μου. Όμως νομίζω ότι υποσυνείδητα -αυτές οι αντιθέσεις των πολιτισμών στην Τουρκία- αντανακλούνται στις ταινίες μου. Το σινεμά μου είναι μία παραδοσιακή, μια ανατολίτικη μορφή αφήγησης, μέσα από μια δυτική προσέγγιση. Προσπαθώ να βρω μια σύνθεση, μία μορφή συνδυασμού αυτών των δύο...

(η συνέντευξη δόθηκε στο συντάκτη του ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟΥ, Δημήτρη Μπαρμπα)

Ο ΟΜΕΡ ΚΑΒΟΥΡ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ (ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ)

νούς Κριτικής Επιτροπής

Τι έχετε να πείτε για τη συνεισφορά της τσέχικης λογοτεχνίας στην διαμόρφωση της γλώσσας του τσέχικου κινηματογράφου σε ότι αφορά το περιεχόμενο αλλά και την αισθητική του;

Αυτό συνέβαινε κυρίως στα χρόνια του '60 με τη συμμετοχή ανθρώπων όπως ο Μίλαν Κούντερα. Όμως το μετακομμουνιστικό τσέχικο σινεμά έχει αποσυνδεθεί πλήρως από τη λογοτεχνία. Είναι βλέπετε πιο φθινό σήμερα να μην καταφεύγεις στη λογοτεχνία αλλά και πιο ασφαλές. Αν θέλεις να επικοινωνήσεις με το μεγάλο κοινό και ιδιαίτερα μ' αυτό εκτός των συνόρων της χώρας σου, δεν μπορείς να γίνεσαι πολύπλοκος και σοφιστικέ...

Δεδομένης της ιδιότητας σας ως συγγραφέα, συμμερίζεστε την άποψη ότι το σινεμά είναι ένα είδος οπτικού μυθιστορήματος;

Δεν το πιστεύω καθόλου. Το σινεμά είναι ένα μοναδικό μέσο έκφρασης. Με την κάμερα λες πράγματα που δεν μπορείς να πεις με τη λογοτεχνία. Θα έλεγα ότι ο κινηματογράφος έχει περισσότερη σχέση με τη μουσική και αναφέρομαι στην κλασική μουσική. Και τα δύο χρειάζονται μια αρχιτεκτονική δόμηση με μια αρχή, μέση και τέλος. Είναι στοιχείο της ανθρώπινης ψυχοσύνδεσης για χιλιάδες χρόνια τώρα, να ανταποκρίνεται σε μια δομή συνέχειας. Από ένα βιβλίο

μπορείς να διαλέξεις να διαβάσεις ένα κεφάλαιο σήμερα, να το κλείσεις και να το ανοίξεις ξανά μετά από μία βδομάδα. Μια ταινία πρέπει να την δεις από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς διάλειμμα για να επικοινωνήσεις με τον κόσμο της.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Generation next? Canadian June Weber seems to have been the perfect choice to put together the first-ever festival showing of children's films that took place here on Sunday.

"I feel very strongly about the notion that we protect the culture of film in children," she told a news conference. Instilling children with a love of cinema may seem unnecessary given the teen hordes crowding movie theatres. But Weber is hoping for preemptive action aimed at an even younger generation. Her anecdote about the four-year-old demanding a movie be paused (like video at home) illustrates her point.

This may not bode well for the future but the signs from the present are good. According to official figures, attendance and ticket sales during the first two days of the festival were up 55 and 30 percent respectively over last year, with ticket and pass sales totalling 8.5 million drachmas.

Ripstein in knots. Shooting for his next project, The Gospel of Miracles, prevented Arturo Ripstein from travelling to the 38th Thessaloniki Film Festival. But the Mexican director did send a video-taped apology/excuse, with rushes from the film that has kept him "tied up" - literally, as in a flash of his sardonic wit, he taped his festival message bound to a chair.

On hand for the festival tribute to Ripstein, which includes the biggest-ever retrospective of his works, was Paz Alicia Garciadiego - his scriptwriter and spouse.

"Arturo is very tied to his personal view of life which seems to be very catastrophic and dark but is nonetheless very passionate and compassionate about Mexico," she said. "Actually, he's a very funny man. He really should have been a comedian instead of a director."

The humour in Ripstein's films, however, is a of a very black and sometimes sinister nature that tends to towards drama, if not melodrama, despite Garciadiego's claim that "with every film he makes, he is convinced he is making a comedy."

Recipe for funny. Sophia Papachristou, whose first feature Ta chrisa mila ton Esperidon (The Golden Apples of the Esperides), said there's no different approach for comedy or drama; circumstances simply push characters in one direction or another.

"Comedy is something you can never predict the response to; you make what you think is a funny movie and hope others will find it funny too," she said.

Willq O'Neill, from the cast of Harry Sinclair's Topless Women Talk About Their Lives in the International Competition, seemed to be believe humour was one of the reasons for the surge in the cinema of her native New Zealand. "We like to play a lot on the black, on the macabre. Yeah, we could be sick but we like it," she said.

Money talks. Lack of inspiration is certainly not a problem among young filmmakers but lack of money most certainly is. And it's a problem that cuts across cultural and national boundaries.

"Money is the god. It rules everything in this business," said German director Oscar Roehler who produced his first two films himself.

Havana-born Arturo Sotto Diaz, whose Amor vertical (Vertical Love) is being screened under the New Horizons section, said the future of Latin American cinema depended on cash infusions from Europe. "But these financiers tend to trust more established directors so it's very hard for young filmmakers to find money for their films," he added.

Two up tonight. Sue Brooks's Road to Nhill reaffirms the vitality of the Australian cinema which has earned an appreciative and steadily growing international audience over the last decade. Life down under appears just as quirky in this film set in a dull, rural town - Pyramid Hill - which also happens to be where Brooks was born and grew up. The director draws on her

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

38th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

TUESDAY 25 NOVEMBER 1997 N. 28

Grab 'em young!

experiences for this sharp social commentary.

Brent av frost (Burnt by Frost), the second International Competition entry being screened today, is markedly different in tone and topic. The second feature-length film for Norwegian director Knut Eric Jensen, Brent av frost focuses on the tumultuous effects of the cold war - and its end - on one man's life and fate.

Akiss ain't just a kiss. With leads in six film shorts under his belt, 27-year-old Renos Haralam-bidis decided to turn his talent toward directing. The result is No Budget Story, his second film and first feature - for which he also wrote the screenplay and in which he plays the lead. All this makes for a challenge equal to the one faced by his character: a young director hired to shoot a skinflick in which the sole sex scene is a kiss.

Yiannis Katsaboulas's hero, Nikos, grapples with a slightly different dilemma in Skouriasmenes ikones (Rusty Pictures) - another entry in the National Competition that gets its first screening today. Set in the depressed mining town and port of Lavrio, a few kilometres from Athens, Skouriasmenes ikones tries to reconcile the town's contrasting elements - its present decay with its glorious past, life above ground and the mining activities below.

Boat people. Montreal-born Denis Chouin-

ard and Geneva-born Nicolas Wadimoff make the transition from documentaries to feature films with Clandestins (Stowaways), a story all the more poignant because it is rooted in reality. Clandestins follows a group of illegal migrants smuggled aboard a cargo ship to Canada. When the ship's engines stall midway across the Atlantic, they risk revealing themselves to find out what is happening.

Balkan awakenings. The Balkan Survey section highlights two outstanding and innovative directors with screenings of selected works from their extensive filmography. In Budjenje pacova (The Rat's Awakening, 1967), Serbian-born director Zivojin Pavlovic's hero, Velimir, becomes entangled in various tragicomic situations while trying to make some extra money. Turkish filmmaker Omer Kavur explores obsession in Gizli Yuz (The Secret Face, 1991).

Four by Chabrol. The Claude Chabrol retrospective continues today at the Egnatia with four films: Les fantomes du chapelier (The Hatter's Ghost, 1982) with Charles Aznavour and Aurore Clement (a member of this year's International Competition jury); Les Godelureaux (1960), in which the director himself makes a cameo; Les Cousins (The Cousins, 1958), Chabrol's second film; and, La rupture (The Breakup, 1970), based on Charlotte Armstrong's novel Le jour des Parques.

Cinema scoops. Mexican director Arturo Ripstein may have only begun shooting on The Gospel of Miracles this month but he already has another project lined up. That project, like Ripstein's first film Tiempo de morir (Time to Die, 1965), is based

on a script by Gabriel Garcia Marquez and due to begin shooting in March.

The Gospel of Miracles, by the way, was written by his wife and almost sole collaborator since 1985, Paz Alicia Garciadiego. Set in the Seventies, it is about a small sect who predict the end of the world. "What it's really about is failing utopias," said Garciadiego. "Arturo and I both love heresy. It was the first thing we discussed when we first met a party years ago."

Jonathan Nossiter, whose second feature Sunday won first prize at this year's Sundance Festival, hopes to begin shooting on his third next spring. As a filmmaker, "you're moved by the environment, which is why I want to come to Athens to shoot. It's a very curious place," he said when asked why he had chosen the Greek capital as the setting for the psychological thriller, Signs & Wonders.

Quote, unquote. Oscar Roehler, director of Silverster Countdown, being screened by the New Horizons section: "Cinema is always showing a new idea of how you see the world."

Diane Shugart

Abbas Kiarostami - Photography Exhibition

Exhibition "Dressing the 7th Art"

Exhibition of Vassilis & Dionysis Fotopoulos, held at Mylos

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 28 ΤΡΙΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΔΟΝΗ) • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΓΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

FM 100

FM 100.5

FM 101

FM 100

88.100

ΤΑΥΡΟΠΑΡΑ 98.4

105.1

ΤΥΠΟ ΚΑΝΑΛΙ 50

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ 93.4